

GJYKATA EUROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT
SEKSIONI I KATËRT

VENDIM

Ankimet nr.9870/06
Nga Qemal GURGAJ dhe të tjerë
kundër Shqipërisë

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (seksioni i katërt), mbledhur në seancë më 13 nëntor 2009, e përbërë nga:

Sir Nicolas Bratza, kryetar,

Z. J. Casadevall

Z. G. Bonello

Z. K. Traja

Z. S. Pavlovski

Z. L. Garlicki

Ms L. Mijovic, gjyqtarë,

dhe z. F. ARACI, zv / sekretar seance,

pas vlerësimit të ankesës së mësipërme paraqitur më 4 mars 2006,

pas vlerësimit të vendimit për të zbatuar nenin 29 § 3 të Konventës dhe për të shqyrtuar pranueshmërinë dhe meritat e çështjes së bashku,

pas vlerësimit të vëzhgimeve paraqitur nga qeveria e paditur më 19 shkurt 2007,

pasi diskutoi çështjen, vendos si vijon:

FAKTET

Ankuesit, z. Qemal Gurgaj, znj. Gjyslime Çelo, znj. Fatmiroshe Gurgaj, znj. Aferdita Shehu dhe z. Pëllumb Gurgaj, janë shtetas shqiptarë, që kanë lindur respektivisht në vitet 1922, 1930, 1923 dhe 1928, dhe jetojnë në Piacenza, Itali. Ata nuk janë përfaqësuar pranë Gjykatës.

Qeveria shqiptare (qeveria) u përfaqësua nga përfaqësuesja e tyre, znj. S. Mëneri e Ministrisë së Punëve të Jashtme.

A. Rrethanat e çështjes

Faktet e çështjes, paraqitur nga palët, mund të përmbliidhen si më poshtë:

Babai i ankuesve ka qenë pronar i disa trojeve në Shqipëri, me sipërfaqe 324.7 hektarë.

Gjykata e Rrethit Fier, me vendim të datës 15 mars 1996, u ka njohur ankuesve të drejtën mbi truallin e babait të tyre.

Më 10 qershor 2000, sipas ligjit të pronësisë të vitit 1993, komisioni për kthimin dhe kompensimin e pronave u ka dhënë ankuesve kompensim për vlerën e pronës fillestare, duke qenë e pamundur për t'u rikthyer atyre pronën fillestare. Vendimi mori formë të prerë më 10 korrik të vitit 2000 në kuadrin e dështimit të autoriteteve për të paraqitur një ankesë pranë gjykatave të brendshme kundër vendimit.

Në datën e komunikimit të fundit të ankuesve pranë Gjykatës, autoritetet nuk ishin pajtuar ende me vendimin e komisionit të datës 10 qershor 2000.

B. E drejta e brendshme përkatëse

E drejta e brendshme përkatëse përmbliidhet në vendimin "Beshiri dhe të Tjerë k. Shqipërisë, nr. 7352/03, && 20-29, 22 gusht 2006".

ANKESAT

1. Pas vlerësimit të shumës së kompensimit të dhënë, ankuesit u ankuan sipas nenit 6§1 të Konventës për padrejtësi të procedimeve të çështjes.

2. Ankuesit kanë pretenduar gjithashtu shkelje të nenit 6§1 (kohëzgjatje e procedurave civile), duke pohuar se gjashtë vite përbëjnë një kohë të paarsyeshme për zgjatjen e procedurës.

3. Në bazë të nenit 6§1 (dështimi për të vepruar në përputhje me një vendim të formës së prerë) të Konventës, ankuesit u ankuan për dështimin e autoriteteve për të vepruar në përputhje me vendimin e komisionit të datës 10 qershor 2000.

4. Së fundi, ankuesit u ankuan për shkelje të të drejtave të tyre mbi pronën, të garantuara nga neni 1 i protokollit nr.1 të Konventës.

LIGJI

Nëpërmjet një shkrese të datës 8 mars 2007 vëzhgimet e qeverisë iu dërguan ankuesve, të cilëve iu kërkua të paraqesin ndonjë vërejtje në përgjigje, së bashku me pretendimet për shpërblim të drejtë deri më

19 prill 2007.

Nëpërmjet shkresës së datës 2 korrik 2007, dërguar me postë, pas kërkesës së ankuesve, kryetari i jurisë, mbi bazë të veçantë, vendosi që të shtyjë deri më 13 korrik 2007 kohën e lejuar për paraqitjen nga ana e ankuesve të vërejtjeve të tyre mbi pranueshmërinë dhe meritat e ankesës së tyre. Për më tepër, ankuesve iu kërkuar për të caktuar një avokat që do t'i përfaqësonite ata pranë Gjykatës në të njëjtën datë. Së fundi, ata u njoftuan se në rast të skadimit të afatit të lartpërmendur nuk do t'u caktohej më zgjatje e afatit. Ankuesve iu tërhoq vëmendja në nenin 37§1 (a) të Konventës, i cili parashikon që Gjykata mund të heqë çështjen nga lista e çështjeve kur rrethanat të çojnë në konkluzionin se ankuesi nuk ka si qëllim të ndjekë ankimin. Ankuesit e kanë marrë këtë shkresë, më 6 korrik 2007. Megjithatë, asnjë përgjigje nuk është marrë.

Gjykata vlerëson se, në këto rrethana, ankuesit mund të konsiderohet se nuk dëshirojnë më të ndjekin ankimet e tyre, në kuptim të nenit 37§1 (a) të Konventës. Për më tepër, në përputhje me nenin 37§1 *in fine*, Gjykata nuk vlerëson rrethana të veçanta në lidhje me respektimin e të drejtave të njeriut siç është përcaktuar në Konventë dhe protokollet e saj të cilat kërkojnë shqyrtimin e vazhdueshëm të çështjeve.

Kështu, është e nevojshme që të ndërpresë zbatimin e nenit 29§3 dhe të heqë ankimin nga lista e çështjeve.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT:

-Vendos të heqë ankimin nga lista e çështjeve.

Fatos Araci
Zv/sekretar

Nikolas Bratza
Kryetar